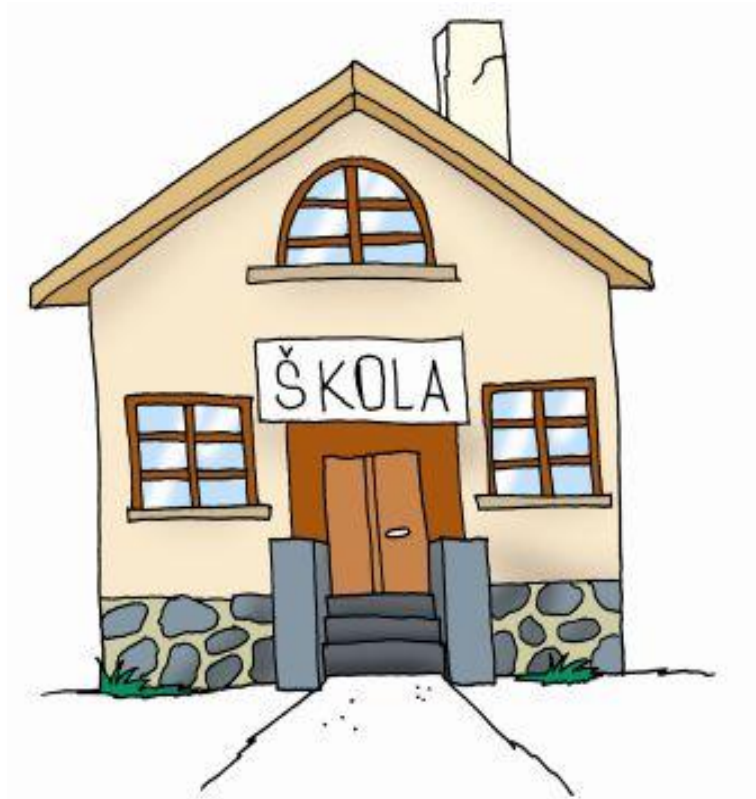

1/2013

Masarykova ZŠ v Dolní Rovni

ŠKOLNÍ NOVINY

Zajímáš se o to, co se chystá ve škole?

Víš, co zajímá Tvé spolužáky?

Chceš poznat mnoho nového?

Chceš si hrát?

Tak neváhej a jdi do toho !!!!!!!!!!!!!

Z redakční pošty

Dne 3.1. jsme se sešli ve škole po vánočních prázdninách. Je pravda, že někteří žáci by nejraději ještě zůstali doma, ale bohužel štěstí ve formě „ředitelského volna“ naši školu opět obešlo. Tak snad příště

Do nového roku 2013 bychom vedení školy, všem zaměstnancům i žákům chtěli popřát hodně zdraví, pohody a pevné nervy, protože ty v pedagogické práci jsou nejvíce zatěžovány.

Vaše redakce

Děni ve škole

Dne 20.12.2012 se uskutečnilo autorské čtení s panem L. MÜLLEREM. Žákům byla představena jeho kniha „Schody do nebeského pokoje“, která zachycuje jeho život v období dětství a dospívání, kdy se setkal s krutou šikanou, první láskou a nástrahami, které život přináší.

Po příjemné době vánoční nás opět čeká perná práce. Hned 8.1.2013 se uskuteční třídní schůzky a na konci ledna nás čeká pololetní vysvědčení. Takže nastane období písemek a zkoušení, ale věříme, že to všichni ve zdraví přežijeme.

V pátek 4.1.2013 se s námi rozloučí paní učitelka Tereza Kadlecová, která odchází na mateřskou dovolenou. Přejeme ji hodně štěstí a hlavně zdravé miminko.

Téhož dne nás navštívili ve třídách Tři králové, kteří nám zazpívali a popřáli vše nejlepší do nového roku. Pěkné zpestření hodiny si připravili žáci VI.třídy (Veverková K., Pelikánová E., Johanidesová K., Binková D. a Hrubeš V.) společně s třídní učitelkou M. Harčárovou.

Dne 18. 1. 2013 proběhne na naší škole zápis do 1. třídy. Všem prvňáčkům přejeme hodně štěstí v jejich první „životní zkoušce“.

V týdnu od 27.1. – 2.2.2013 se uskuteční LVZ pro žáky 7.ročníku naší školy. Přejeme hodně sněhu a žádné pohmožděny nebo zlomeniny.

31.1.2013 žáci dostanou pololetní vysvědčení, které ukáže, jak pracovali a plnili své školní povinnosti. Komu se vysvědčení nepovede,

měl by se nad sebou a svou přípravou zamyslet a vše napravit ve druhém pololetí.

HODNĚ ŠTĚSTÍ !!!!!!!

Pranostiky na leden

V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.

Leden jasný, roček krásný.

V lednu málo vody - mnoho vína, mnoho vody - málo vína.

Když v lednu hrom se ozve, hojnost vína je v očekávání.

Co leden sněhem popráší, to únor s vichrem odnáší.

Hojný sníh v lednu, málo vody v dubnu.

Leden studený, duben zelený.

Mnoho sněhu v lednu, mnoho hřibů v srpnu.

Když není konec ledna studený, únor to dvakrát nahradí.

Teplý leden, k nouzi krok jen jeden.

Když roste tráva v lednu, roste špatně v červnu.

Je-li leden nejostřejší,
bude roček nejplodnější.

Lenivého tahá mráz za
nos, před pilným smeká.

Holomrazy - úrody vrazi.

Když v lednu včely
vyletují, to nedobří rok
ohlašují.

Jak vysoko v lednu leží
sníh, tak vysoko tráva
poroste.

Suchý leden, mokrý
červen.

Když je leden bílý, je
sedlákovi milý.

Jak oheň pomáhal ve vynalézání

Víte, ke kterým vynálezům
byl nezbytný oheň? Zkuste
se nad tím chvíli zamyslet a
jistě přijdete na spoustu
zajímavých zjištění. Pak si
přečtete, co o vynalézání ve
spojitosti s ohněm říká
moderní encyklopedie CO-
JAK-PROČ, možná vás
některé informace překvapí.
A nezapomeňte si na závěr
vyplnit krátký kvíz, ve
kterém si ověříte, jestli jste
úryvku dobře porozuměli.

*„Člověk ovládl oheň a tím
dokázal i prosvětlit svou
temnou jeskyni.
Experimentoval s plameny a
pravděpodobně přitom
náhodně vymyslel
pochodeň: Patrně vzal z
ohně větev, aby pozoroval,
jak dlouho může sama hořet.
Jednou vzal nevědomky kus
dřeva, na kterém byla
pryskyřice, a užasle zjistil,
že tato větev dokáže hořet
mnohem déle než jiné.
Trvalo ještě velmi dlouho,
než člověk před asi 20 000
lety vymyslel, jak vyrobit
lampu. Základní princip byl
stejný jako u pochodně:
Zvířecím tukem naplnil
vydlabaný kámen a zastrčil
do něj knot ze šlach,
rostlinných vláken nebo
mechu.*

*Lidé často experimentovali s
ohněm. Mnohdy přitom
náhodně učinili nový objev,
jindy cílevědomě něco
hledali. Zjistili, že hlína v
ohni ztvrdne a že některé
kovy měknou. Především
pokusy s bronzem se našim
předkům dařily.*

*Tento kov je měkký a tvárný,
dokud je ještě žhavý a teplý.
Při ochlazení ale ztvrdne. V
době bronzové (asi 3000-
1000 před n. l.) se naši
předkové naučili, jak se kovy
a různé přísady taví a poté
zpracovávají. Tekutý bronz
odlévali do formy, ve které
se ochladil a ztuhnul.
Naproti tomu mnohem tvrdší
železo nemohlo být v
tehdejších pecích roztaveno,
nýbrž pouze rozžhaveno do
červena a kováno. Teprve
mnohem později postavili
Egyptané a Mezopotámci
první pece, v nichž pak
mohlo být taveno i železo.*

*Jak člověk experimentoval s
ohněm, tak se také
zlepšovaly jeho původní
zbraně.“*

Text je převzat z
encyklopedie CO-JAK-
PROČ s názvem Vynálezy,
kde si také můžete o ohni a
dalších vynálezech přečíst
více.

Práce našich žáků

Shinigamská střední - První ročník:

Černovlasá dívka se nejspíše
rozhlédla a vstoupila do
školy.

„Tady už jsem dvakrát
byla," ozval se hlas a okolo
ní prošla rudovláska.
Serenity si protřela oči.
Opravdu to byla její
kamarádka, která se nespíše
marně snažila najít cestu do
ředitelny. Serenity jen
zavrtěla hlavou, třeba to
nebyla ona.

„No tak do hajzlu, kde je ta ředitelna?! Kdybych alespoň uměla světový strany," vztekala se rudovláska. No dobře, třeba to je ona.

„Um nepotřebuješ pomoc?" došla Serenity až k ní. Rudovláska přestala oťukávat zeď o čelo nebo čelo o zeď a podívala se na tmavovlásku. Tmavovláska nejistě ustoupila dozadu. Třeba to nebyl nejlepší nápad.

„Někoho mi připomínáš," zamyslela se rudovláska. „Ale to není podstatné, znáš cestu do ředitelny?" zeptala se rudovláska s nadějí.

„Ne, ale najdu ji," usmála se na ni tmavovláska. Rudovláska si povzdechla: „To jsem říkala taky, ale už tři hodiny tu bloudím," přiznala se po chvíli ticha. Serenity se soucitně podívala na rudovlásku.

„Najdeme ji, neboj," usmála se na ni Serenity a vyšla po schodech nahoru. Za ní statečně vykročovala rudovláska. Serenity trochu zacukalo obočí, když si všimla ředitelny, která byla hned zleva nad schodištěm, ale nedala na sobě nic znát.

„Wow, já si jí nevšimla. Jsem tele," zaznělo za ní.

„To říkáš často?" zeptala se Serenity.

„Jo, skoro furt, protože to je pravda", usmála se na ni rudovláska a zaťukala na dveře.

Dveře se po chvílce otevřely a z nich vykoukla bělovlasá hlava.

„Slečna Shiranui a slečna Sawaruna", zeptal se.

„Ano," řekly dívky unisono.

„Pojďte dál. Sice bych to neměl dělat, protože jsem jen zástupce ředitele, ale ředitel se zase zpil jako duha. Takže moc na výběr

není," zval je Ukitake dál. Dívky si vyměnily nejisté pohledy.

„Nedivte se. Většina žáků není problémová, ale pár výjimek je. Zvláště u vašeho ročníku. A má je chudák Jeevas. Zrovna vyšel školu," rozhovořil se Ukitake.

„Tak to jsou všichni andílci. Protože paní pekel dorazila," zasmála se rudovláska. Serenity se plácla do čela.

„Zdar Wí, tak jdeme zbořit školu ne?" prohodila směrem k rudovlásce, ta sebou škubla.

„Promiň Lásko, že jsem tě nepoznala. Ale prostě ten zmatek s tím, že jsem nemohla najít ředitelnu," objala jí rudovláska v medvědíh objetí.

„Děvčata. To si vyřídíte později. Zde máte klíče od vašeho pokoje na internátě. Máte pokoj společný a kufry a krabice s věcmi již byly dány do vašeho pokoje. A teď vás vezmu před vaši třídu. Máte zrovna matematiku s vaším třídním," usmál se na ně Ukitake a všichni tři vypochoovali z ředitelny. Celou cestu si dívky povídaly a ignorovaly Ukitakeho, který jim ukazoval, kde co je.

„Tak tady je vaše učebna matematiky. Já jdu vzbudit ředitele, aby vyplnil papíry. Hodně štěstí dámy," usmál se Ukitake a byl pryč. Holčiny pokrčily rameny a starší Serenity zaťukala. Když se ozval až moc mladý hlas, který řekl dále, otevřela. U tabule stál hnědovlasý mladík, který neměl jistě ani metr sedmdesát s učebnicí matematiky v pravé ruce a křídou v levé ruce. Všichni žáci viděli otevřené dveře a

rudovlasé, slintající stvoření, a klidné tmavovlasé stvoření.

„Jéééjda" vyrazila ze sebe Wichiten a instinktivně si nacpala kapesníčky k nosu, aby si nezašpinila uniformu. Serenity potlačila nutkání obouchat si hlavu o zeď a postrčila rudovlásku, která zkoumala pomalu a detailně bruneta u tabule s pohledem, do třídy.

(pokračování příště)

Anna Doležalová IX.třída

Do nového roku s humorem

Policajt si na Silvestra pročítá nový kalendář a znechuceně říká: „**To je ale pech, 23. dubna mám mít svátek a oni mi ho zamítli!**”

„**To není možné, ukaž to,**” říká mu kolega, koukne se na to a povídá: „**Fakticky, máš pravdu, napsali ti tam Ne.**”

„**Každý rok k nám na Silvestra chodí tchyně, ale letos asi uděláme konečně výjimku!**”

„**Jakou?**”

„**Pustíme ji dovnitř!**”

Baví se dva policajti:
"Hele, víš, že jsem právě zjistil, že letos Silvestr vychází na pátek?"
"Proboha, jen aby to nebylo třináctýho!"

Tři Králové K+M+B

Svátek Tří Králů odjakživa doprovázely různé lidové zvyky. Ve střední Evropě je zažité žehnání domů, při němž se na dveře svícenou křídou píše písmena C+M+B, u nás v Čechách obvykle K+M+B. Nejsou to ale patrně počáteční písmena jmen "Třech králů": Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského "Christus mansionem benedicat": "Kristus žehnej tomuto domu".

Tři králové na cestě do Betléma

Na východ od Betléma v daleké zemi žili tři králové – mudrci. Přečetli mnoho učených knih a pozorovali hvězdy a jejich pohyby. Když se na obloze objevila nová

hvězda a když zjistili, že září nad Judskou zemí, velice je to rozrušilo. „Proroci předpověděli, že se v judském Betlémě narodí významný vládce. A teď jsme viděli jeho znamení.“

Tři králové se rychle připravili na cestu a každý z nich zakoupil pro mladého krále drahocný dárek. Pak osedlali velbloudy a vydali se na dlouhou pouť na západ. Nová hvězda na nebi jim jasně označovala cestu. Nejdříve přišli do Jeruzaléma. V té době vládl v Jeruzalémě král Herodes. Když uslyšel o třech cizincích hledajících nového krále, dostal strach. Jestliže se objeví nový vládce, jehož narození zvěstovala jasná hvězda, musí to být někdo opravdu velice významný. A co potom bude s ním, králem Herodem? Herodes si zavolal tři krále do svého paláce a jal se jich vyptávat na dítě. „Narodilo se v Betlémě“, sdělil mu jeden z těch tří králů, „neboť tak to předpověděli proroci. To dítě se stane největším králem, jakého kdy svět poznal.“ Bylo to tedy tak, jak se Herodes obával. Herodes věděl, že musí to dítě nějakým způsobem zničit. „Také bych chtěl navštívit toho malého krále,“ oznámil třem králům. „Až se budete vracet do svých zemí, zastavte se nejdříve v Jeruzalémě a řekněte

mi, kde ho naleznou, abych se mu mohl poklonit.“ Tři králové mu to slíbili a odjeli z Jeruzaléma. Celou cestu až do Betléma sledovali jasnou hvězdu. Ta zářila přímo nad chlévem a osvětlovala Marii, Josefa a malého Ježíška, kterého Marie držela v náručí. Tři králové rozpoznali, že to je vznešené a urozené děťátko a padli na kolena, aby se mu poklonili. Pak mu odevzdali své dary: zlato, kadidlo a myrhu. „A teď se musíme vrátit k Herodovi, abychom mu sdělili, kde mladého krále najde,“ pravil jeden ze tří králů, leč tu noc se jim všem zdál sen. V něm je anděl varoval, aby Herodovi neříkali, kde Ježíšek je, neboť by jej žárlivý král přišel do Betléma zabít. Tři králové se proto vrátili do svých zemí jinou cestou.

